

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatelky **C. S.**, zastoupené JUDr. Jindřichem Zadinou, advokátem se sídlem v Praze 2, Sokolská 1662/35, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. 6. 2007, č. j. 28 Az 1/2007 – 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností ze dne 18. 7. 2007 se stěžovatelka prostřednictvím advokáta JUDr. Jindřicha Zadiny domáhala zrušení shora označeného pravomocného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým byla podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 28. 11. 2006, č. j. OAM-1117/LE-PA04-P16-2005, kterým jí nebyla udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Krajský soud usnesením ze dne 7. 8. 2007, č. j. 28 Az 1/2007 – 49, vyzval JUDr. Jindřicha Zadinu, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení (I.) doručil krajskému soudu plnou moc udělenou mu stěžovatelkou pro řízení o kasační stížnosti a (II.) doplnil kasační stížnost v souladu s ustanovením § 106 odst. 1 a 3 s. ř. s. a dále označil důvody kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 103 s. ř. s. V této souvislosti byl jmenovaný rovněž poučen, že jestliže ve stanovené lhůtě nebude krajskému soudu vyhověno, bude na kasační stížnost pohlíženo jako na podání učiněné osobou neoprávněnou (ad I.), případně bude kasační stížnost odmítnuta podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. (ad II.).

Z předloženého soudního spisu vyplynulo, že shora označené usnesení krajského soudu bylo JUDr. Jindřichu Zadinovi doručeno dne 15. 8. 2007. V podání ze dne 10. 9. 2007 označeném jako zdůvodnění kasační stížnosti jmenovaný uvedl, že: *„Žalobkyně podává kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť nebylo přihlédnuto k jejím tvrzením, skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech.“* Současně k danému podání přiložil plnou moc ze dne 18. 7. 2007 udělenou mu stěžovatelkou pro řízení o kasační stížnosti.

K takto učiněnému doplnění kasační stížnosti Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost – jako mimořádný opravný prostředek – je koncipována na principu nutného konkrétního tvrzení stěžovatele, v čem krajský soud ve svém rozhodnutí pochybil. Nejvyšší správní soud v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS, www.nssoud.cz, uvedl, že *„žalobce je povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami.“* Citované závěry Nejvyššího správního soudu je přitom možno plně aplikovat i na podání kasační stížnosti směřující proti rozhodnutí krajského soudu.

V případě kasační stížnosti ve věci mezinárodní ochrany je navíc nutnost tvrzení znásobena institutem nepřijatelnosti, který právo na věcné projednání váže na to, aby kasační stížnost svým významem podstatně přesahovala vlastní zájmy stěžovatele; pokud tomu tak není, musí být kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná (§ 104a s. ř. s.). Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS, www.nssoud.cz.

V dané věci však kasační stížnost nejen, že neobsahuje tvrzení či argumentaci v tom smyslu, že svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, ale především nesplňuje požadavky vyjádřené v uvedeném rozsudku rozšířeného senátu, neboť ani po doplnění podáním ze dne 10. 9. 2007 tvrzené konkrétní právní ani skutkové okolnosti neobsahuje. Lze tedy uzavřít, že zástupce stěžovatelky, byť byl shora označeným usnesením vyzván k odstranění vad kasační stížnosti, podáním ze dne 10. 9. 2007 a předložením plné moci vytykané vady kasační stížnosti neodstranil, resp. odstranil pouze částečně.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost stěžovatelky obsahuje vady, které prostřednictvím svého zástupce ani přes výzvu krajského soudu ve stanovené lhůtě neodstranila, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. ledna 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu